

Hlas Loštice

Městský úřad Loštice

ZDARMA

1/1992

MĚSTSKÝ ÚŘAD INFORMUJE

BYTY

Novelou občanského zákoníku byl zrušen zákon o hospodaření s byty z roku 1964.

Nově je upraven vztah mezi nájemcem a pronajímatelem. Pokud nedojde k dohodě o skončení nájemního vztahu, může pronajímatel vypovědět nájem z bytu jen s přivolením soudu, a to z důvodu, které jsou uvedeny v § 711 oz. Soud současně určí datum, k němuž nájemní poměr skončí a rozhodne, zda bude nájemci zajištěn náhradní byt nebo jen náhradní ubytování.

Kdo zajistí náhradní byt nebo náhradní ubytování a další bytovou problematiku budou řešit následné republikové zákony. Městský úřad měl k 1. 1. 1992 ve správě 96 bytů a vynaložil na jejich údržbu v minulém roce 295 000 Kčs. Všichni nájemníci zaplatili nájemné, neplatiče v našem městě nemáme. Za minulý rok bylo na nájemném zapláceno 293 000 korun.

V evidenci bytové komise je 47 žadatelů o byt a 4 žadatelé, kterým bylo zrušeno právo užívat byt soudem. Nejstarší žádost je z r. 1977. 17 žádostí je od občanů s trvalým bydlištěm mimo Loštice, ovšem z Loštice buď pocházejí nebo zde pracují. Mezi žadateli jsou převážně rodiny s jedním nebo více dětmi, sedm je od jednotlivců. Očekávaný trh s byty je zatím v nedohlednu, uspokojení žadatelů také. Byty nebo ubytování mohou žadatelé získat i v rodinných domcích, to však záleží na dohodě s majitelem, město nemá v tomto případě přidělovací pravomoc.

Od ledna tohoto roku jsou z nájemného vyčleněny služby spojené s užíváním bytu tak, že by nájemníci měli hradit pořizovací náklady na tyto služby v plné výši. Děje se tak na základě novelizované vyhlášky č. 60/1964 Sb. Dále byly zrušeny slevy na děti.

Od července se zvýší horní hranice tzv. čistého nájemného u komunálních bytů o 100 %. Nadále zůstává v platnosti ustanovení o zvýšené úhradě pro větší podlahovou plochu obytných místností, tzv. nadměr. Nepočítá se však do základu pro zvýšení nájemného.

KAM S ODPADKY?

Podobně jako ve všech oblastech života naší společnosti dochází k podstatným změnám i v záležitostech řešení odpadového hospodaření. Byly přijaty nové zákony, které se touto problematikou zabývají. Důležitými jsou i některé okolnosti, týkající se našeho regionu. Tou první je otevření nové skládky tuhých komunálních odpadů mezi Žadlovicemi a Pavlovem, která svými parametry odpovídá nejpřísnějším ekologickým požadavkům. Dalším významným momentem bylo zrušení Technických služeb Mohelnice, které i pro naše město zajišťovaly mimo jiné i svoz popelnic a kontejnerů na odpadky.

Koncem minulého roku byla mezi MÚ Loštice a soukromým podnikatelem podepsána smlouva o svozu popelnic a kontejnerů. Tato služba je tedy plynule zajištěna, na první pohled se příliš nezměnilo. Se vznikem realitní kanceláře

v Mohelnici však souvisí to, že popelnice v rámci ukončení činnosti Technických služeb byly odkoupeny Městským úřadem. K tomuto řešení přistoupila městská rada s tím, že úhrada nebude požadována od občanů a popelnice budou rovněž poskytnuty bezplatně těm, kteří je doposud nemají. Městský úřad bude zároveň vyžadovat, aby popelnice byly v každé domácnosti a nebyla prováděna jiná forma likvidace odpadu než na řádně zajištěnou skládku.

Změna nastává i co se týče platby za svoz a uložení odpadu. Úhrada za tyto služby bude občanům vyměřena Městským úřadem v Lošticích. O její výši doposud nebylo rozhodnuto, závisí na účtovaných nákladech na svoz odpadu a na výši dotace, kterou uhradí vzhledem k celkové nákladnosti svozu a ukládání Městský úřad.

Městská rada se rovněž zabývala rozmisťováním velkokapacitních kontejnerů. Tyto mají sloužit k mimořádným akcím (např. jarní úklidy) a v žádném případě nenahrazují jednotlivé popelnice. Městský úřad v souladu s tím omezí používání kontejnerů a bude ve smyslu všech zákonů a vyhlášek dbát na to, aby každá domácnost měla pro likvidaci domovního odpadu svoji vlastní popelnici.

Všechny uvedené změny se budou týkat samozřejmě i Žadlovic a Vlčic. V celém území města bude také dbáno na zamezení vzniku a likvidace všech černých skládek. V tomto směru hrozí městu nemalé finanční sankce, které by zatížily rozpočet obce a v konečném důsledku tedy postihly každého z nás.

Závěrem je potřebné připomenout, že v problematice odpadového hospodářství se dá očekávat ještě v příštích letech mnoho dalších změn, které postupně hodlá Městský úřad v Lošticích realizovat. Patří mezi ně např. třídění odpadu a zabezpečení takové evidence, aby byly placeny jen skutečně odvezené popelnice a poplatek tedy nebyl vyměřován paušální částkou atd.

Vše by mělo směřovat k jedinému cíli: takovému nakládání s odpady, aby nedocházelo k dalšímu zhoršování ekologické rovnováhy a v neposlední řadě i vzhledu prostředí, ve kterém žijeme. Očekáváme proto, že všichni občané připravované změny pochopí a svým dílem tak přispějí k tomu, aby slova o vztahu k přírodě a našemu okolí nebyly v našem městě jen pouhou frází.

Řízená skládka tuhých komunálních odpadů v Pavlově:

Otevírací doba:

Po — Pá	7.00—14.30 hodin
So	7.00—12.00 hodin

Poplatky:

20 Kčs/m ³	pro občany
250 Kčs/m ³	pro podniky
50 Kčs/m ³	pro podnikatele, budující na území města provozovnu

Rozhodnutím městské rady je skládka určena jen pro oblast Loštice a města Mohelnice (pouze v letošním roce) za dodržování stanovených podmínek.

Svozové dny popelnic jsou v úterý a část ve čtvrtek (jen v zimním období). Kontejnery jsou vyváženy pouze v úterý.

Městský úřad Loštice přijal do pracovního poměru pana Jaromíra Ambrože jako zodpovědného pracovníka na této skládce.

POHYB OBYVATEL V ROCE 1991 V LOŠTICÍCH

Počet obyvatel k 1. 1. 1991		Narodilo se		Zemřelo		Přistěhovalo se		Vystěhovalo se		Počet obyvatel k 1. 1. 1992	
celkem	ženy	Celkem	ženy	Celkem	ženy	Celkem	ženy	Celkem	ženy	Celkem	ženy
2 994	1 581	33	15	39	18	56	29	72	33	2 972	1 574

28. 2. Taneční zábava TJ Slavoj (ve 20 hod. - kulturní dům)
 8. 3. Dětský karneval (ve 14 hod. - kulturní dům)
 10.—13. 3. Burza hraček a sportovních potřeb (kultur. dům)
 14. 3. Už mi láska není dvacet let (Josefovská zábava - kulturní dům)
 15. 3. Výroční členská schůze rybářů (kulturní dům)
 12. 3. Přednáška „O životě a díle J. A. Komenského - přednáší PhDr. F. Spurný, CSc. (v 18 hod. - sál ZUŠ)
 21. 3. Taneční zábava (ve 20 hod. - kulturní dům)
 28. 3. Okresní přehlídka v předtančení a volném tanci (kulturní dům)

Připravujeme:

březen — Komorní orchestr Konzervatoře Brno se sólistkou Z. Ošťádalovou
 14. nebo 15. 4. — koncert KPH — Václav Hudeček
 Křeslo pro Z. Galušku

Kursy

Od 1. 4. proběhne kurs jógy. Přihlášky se přijímají do 20. 3. 1992 v kanceláři Kulturního domu v Lošticích.

JUBILEA

Sdružení za uchování občanských tradic Městského úřadu v Lošticích vzpomene v měsíci únoru společně se členy rodiny a spoluobčany dvou vzácných jubileí.

Dne 27. 2. 1992 se dožije 101 roků **paní Filomena Kubíčková** a dne 23. 2. 1992 oslaví **manželé Rudolf a Anna Doubravských** 67 let společné cesty životem.

U obou jubileí to znamená dlouhou řadu let, kterou se málokterí lidé dožívají, řadu let naplněných střídavě prací a odpočinkem, radostí i zármutkem, ale především láskou, kterou je obklopují jejich nejbližší.

Přejeme paní Kubíčkové a manželům Doubravským, aby duševní pohoda hrála jejich příštím dnem a byla provázena stálým zdravím.

OHLÉDNUTÍ

Městské zastupitelstvo má za sebou rok práce, čtvrtinu volebního období.

Po ustavení městské rady, komisí a vzájemném poznávání víme dnes, co od koho můžeme očekávat. Domnívám se, že přes různorodost složení zastupitelstva a různý přístup k práci, byly jednotlivé úseky činnosti v rámci daných možností dobře obsazeny. Celá naše společnost je v přerodu. Mění se legislativa, často staré zákony již neplatí a nové ještě nebyly vytvořeny. Pracujeme ve složitých podmínkách, často v zajetí návyků minulého období. Zkušenost z takové činnosti nikdo nemá a všichni se učíme. Víme, že je na nás, jak v rámci současných zákonných opatření budeme své město spravovat. To osobně platí i o podnikatelských iniciativách občanů, o rozvoji služeb a obchodu ve městě.

Jaroslav Řezníček,
 zástupce starosty
 města Loštice

PRODEJE NEMOVITOSTÍ VE VLASTNICTVÍ MĚSTA:

Zastupitelstvo schválilo prodej skladu u domu čp. 159 v Lošticích PhDr. V. Vyroubalovi za 125 202 Kčs a rozšířilo seznam majetku určeného k prodeji o pozemky p. č. 1528 — stav. pl. o výměru 555 m² a p. č. 1529 — zahrada o výměru 2244 m² v k. ú. Loštice.

Městský úřad Loštice oznamuje cestující veřejnosti, že k 1. 4. 1992 dojde ke změně autobusových zastávek — zastávka Moravičany bude umístěna místo zastávky Luká, Bouzov a autobus na směr Luká bude mít stanoviště místo autobusové zastávky Moravičany.

MÁ ČERVENÝ KŘÍŽ BUDOUCNOST?

O tom se vedla ostrá debata ve čtvrtek 30. 1. 1992 v přísálí Kulturního domu v Lošticích na výroční členské schůzi ČK Loštice. Celé jednání bylo zvýrazněno účastí nejvyššího okresního funkcionáře - vedoucího sekretariátu OV ČK v Šumperku p. P. Pelikána, jehož názory se značně rozcházel s míněním zástupců místní organizace ČK.

V přednesené zprávě o činnosti za rok 1991 dospěl výbor ČK v Lošticích ke zcela opodstatněné kritice vzhledem k okresním orgánům a výš, podal návrhy na řešení zastaralého způsobu řízení ČK a přijal zásadní závěry v podobě několikabodového usnesení. Bylo konstatováno, že v takové podobě, v jaké ČK existuje, nemá budoucnost, neboť jeho činnost je ze 2/3 zbytečná.

Uměle se udržuje široká členská základna (v Lošticích má 266 členů), která přežívá ještě z dob, kdy ČK byl jednou z nejpřijatelnějších organizací pro povinné angažování se. Vždyť o samotné dění v organizaci jeví zájem pouze necelá pětina členů. A tato pětina neodmítá pracovat, snaží se právě tak jako dřív, ale touží začít dělat konečně něco pořádného, užitečného a ne zbytečnosti, které spočívají v administrativě, ve statistice a v přivlastňování zásluh zdravotníků, pečovatelských, učitelů - zdravotníků na školách apod. Ti všichni prokazují tyto služby, protože je to jejich povinnost a protože je k tomu vede láska k bližnímu. Budou to dělat, i když nebudou vázání členstvím v ČK. Takovému připisování zásluh a vykazování náhodné statistiky vede jen k naprostému zkreslování skutečnosti a odvíjí se hlavně proto, že je pracovní náplní těch kancelářských sil, které sedí na okrese a výš (v našem okrese jich máme 5) a tato práce je živá. Všichni víme, že pravým posláním ČK je veškerá humanitární činnost, pomoc potřebným a bližním, ale přízně si — je to někde vidět? Pečovatelská služba je naprosto nedostačující — u nás v Lošticích se udržuje díky několika starším obětavým pečovatelkám, které by však pomoc často potřebovaly samy. Zdravotnická služba spočívá na lékařích a zdravotním personálu, ale kdo z ostatních členů ČK je odborně vyškolen a ví si rady? A láska a pomoc bližnímu? Ta by se měla stát samozřejmostí každého člověka, nejen členů ČK.

Zatím je organizace ČK spíše klubem. Pro jeho členy je nutné vymýšlet nějakou zábavu, např. divadlo nebo zájezd, ale ani o to není velký zájem. Přesto patří ČK v Lošticích mezi nejlepší na okrese. Snaží se mimo zábavu pořádat i prospěšné akce — v listopadu 1991 to byl např. sběr šatstva pro uprchlíky a nezaměstnané, ale jak konstatovala MUDr. L. Koukalová — předsedkyně ČK v Lošticích — je nutné, aby kvůli jedné užitečné akci existovala skoro 300-členná základna? To by zvládl i jednotlivec.

Není to dobrý stav, změny nepřicházejí a podle slov hlavního funkcionáře OV ČK p. Pelikána, který svoje zaměstnání dlouze obhajoval v diskusích, asi hned tak nepřijdou. Výbor ČK v Lošticích však nepředložil jenom kritiku, ale také případné náměty na řešení, což nakonec zaznělo i v závěrečném usnesení. Návrhy se týkaly především:

1. maximálního omezení členské základny,
2. nahrazení kancelářských sil na okresních výborech ČK a výš za plně funkční pracovníky,
3. v každém místě zřízení střediska ČK s jednou i více placenými silami (podle počtu obyvatel) — nejlépe z řad zdravotníků, jejichž náplní by bylo zajistit veškerou pomoc starším, nemocným a potřebným spoluobčanům (rovněž tak nezaměstnaným a uprchlíkům), dále řídit pečovatelskou službu (placenou), starat se i o náhlé případy, pořádat přednáškovou činnost, řídit zdravotní kurzy, popřípadě i zdravotní kroužky na školách, provádět sbírky šatstva apod.
4. prosazování myšlenky, že pomoc bližnímu by se měla stát samozřejmostí každého člověka.

V těchto svých návrzích ČK v Lošticích usiluje o to, aby se tato organizace přeměnila ve zcela humanitární a odborně fungující službu společnosti, vycházející ze svého původního poslání. Pokud se k zásadním změnám nepřikročí včas, nečeká ČK žádná budoucnost, protože už teď pokulhává za mnohými humanitárními a charitativními spolky. A obstat potom v toliké konkurenci nebude jen tak jednoduché.

A co z toho vyplývá pro organizaci ČK v Lošticích? Výbor společně s členskou základnou budou sledovat další vývoj v této organizaci a koncem roku 1992 se sejdou ke konečnému rozhodnutí. Pokud totiž opět k žádným změnám nedojde, ČK v Lošticích svoji činnost ukončí.

M. Kašparová,
 jednatelka ČK Loštice

ZÁKLADNÍ ŠKOLA LOŠTICE

Ne všechny děti jsou zdravé a mohou žít normálním životem. V poslední době se hodně o těchto dětech nejen píše a mluví, ale mnoho lidí se snaží jim pomoci.

I žáci naší školy přispěli k úspěchu humanitárních akcí, které pořádá Výbor dobré vůle a jiné dobročinné organizace.

Učitelé vedou děti k tomu, aby si chránily nejen zdraví vlastní, ale aby cítily s lidmi postiženými, opuštěnými a nemocnými. Řada našich žáků se zapojila do dvou výtvarných soutěží.

První se jmenovala Na Vlastních nohou. Její propagátorkou je paní Běla Jensenová z Norska. Tato Češka vyzvala československé děti, aby pomohly postiženým dětem tím, že nakreslí pěkné vánoční blahopřání. Naše škola odeslala 70 těchto přání do Norska. Zde všechny zaslaná přání z celé ČSFR byla prodána v obchodech. Byly celkem poslány 2 tuny přání, což představuje částku 6 mil. korun. Peníze byly dány československým dětským nemocnicím. 60 nejúspěšnějších kreslířů z celé republiky bylo v Praze odměněno pěknými cenami. Přítomen byl pan prezident Václav Havel a paní Běla Jensenová, která vyzvala opět děti, aby přání nakreslily a poslaly i v tomto roce. O prodej kreslených vánočních přání mají zájem i další evropské státy. Jde o ojedinelou akci ve světě.

Několik desítek kreslených vánočních přání putovalo letos i do vesniček SOS. Iniciátorkou této záslužné práce, pomáhat opuštěným dětem, je paní Olga Havlová. Za tuto obětavou činnost jí byl udělen titul Žena roku.

V této činnosti budeme pokračovat i v tomto roce. Výtvarnou výchovu v naší škole vyučují paní učitelky Alena Tilcerová, Zdenka Hornischerová a Lenka Chytilová.

Před vánocemi jsme odeslali také knihy, které darovaly naše děti Čechům žijícím na Volyni. Děti přinesly nejen dětské knihy, ale i různé dětské časopisy, leporela apod. Celou akci organizovala paní učitelka Dagmar Radová.

Vánoční doba, to je také doba koled. Děvčata z pěveckého sboru zazpívala dvakrát na náměstí, a to večer 17. 12. a 22. 12. na vánočním jarmarku, obyvatelům penzionu a na Štědrý den v římskokatolickém kostele. Pan Vlastimil Řmot navštívil s malým orchestrem a s dětským sborem Křičkovu Židlochovickou vánoční mši. Uvedení této skladby předcházelo velmi mnoho hodin přípravy a společných zkoušek. V orchestru hráli nejen dospělí, ale i žáci Základní umělecké školy v Lošticích.

Říká se, že rok uteče jako voda. A tak za krátkou dobu opět začneme všichni přemýšlet, jak a čím zkrášlíme příští vánoce v našem městě i jiným lidem v naší vlasti.

Věra Večerková

NABÍDKA OBČANŮM A PODNIKATELŮM

Psychologická a pedagogická poradna v Olomouci, Žerotínovo nám. 14, nabízí své služby: poradenství, diagnostiku a psychoterapii.

Na základě domluvy provádíme tyto odborné práce:

- výběr pracovníků pro soukromé, družstevní a státní podniky,
- konkursní řízení: celkový projekt a realizaci psychologické části,
- posouzení vhodnosti ke studiu na středních a vysokých školách (doporučíme nejvhodnější obor a stanovíme předpoklad úspěšnosti při studiu),
- předmanželské a manželské poradenství,
- řešení narušených meziosobních vztahů,
- posouzení poruch chování a školní neúspěšnosti u žáků.

Své požadavky sdělte písemně a výše uvedenou adresu.

PLES SPŠ PŘI ZÁKLADNÍ ŠKOLE V LOŠTICÍCH

Při každé základní škole pracuje Sdružení přátel školy (dříve SRPŠ). I v tomto školním roce SPŠ pořádalo ples. Řada loštických soukromých firem poukázala na účet SPŠ finanční částky a darovala do tomboly velmi pěkné ceny. K 10. 1. 1992:

- Firma J. Dubský — tvarůžkárny, sponzorovala ples částkou 2500 Kčs;
- Firma A. W. — tvarůžkárny, 5925 Kčs;
- Bytoservis MORAVA — Dolanský - Říha - Weiser, 1000 Kčs;
- Firma Schad — pokládání podlahových krytin, 1000 Kčs;
- Konzum Dolanský - Štika, 1000 Kčs.

T o m b o l a :

- Zemědělské družstvo Loštice — fůra hnoje, 4 housata, klobásy
- OLPA Vlčice — 2 balíky papírenských výrobků
- OP Loštice — nitě
- Bistro Geppert — dárkový balíček
- KOH-I-NOOR — metry
- Dřevoprodej brí Heidenreichových — dárkový balíček
- Pila Štencel — palivové dřevo
- ZNZ Opravil — slivovice
- Obuv Dana Lolková — kabely a punčochové výrobky
- HERBA Hana Urbanová — dárkový balíček
- Z. Mořka řeznictví - uzenářství — tlačenka
- J. Zimmermann — 2 kg žampionů
- OLIVA — zelenina J. Oliverius — dárkový balíček
- P. Zitta — řeznictví — salám
- R. Mořka — stavební práce — nádobí
- Konzum Štika — Dolanský — deštník
- Primus E. Vašková — velký bochník chleba v ošatce
- J. Dubský — tvarůžky
- A. W. — tvarůžky
- Obchodní středisko Jednota M. Hecl — pytel brambor
- B. Vařeková — balík vlny

Přišlo velmi mnoho mladých lidí, což v minulých letech nebývalo. K tanci hrála skupina Faraón, bylo připraveno chutné občerstvení.

K ZAMYŠLENÍ

Myslím si, že tato rubrika by si měla najít v našem místním tisku svoje pravidelné místo. Tentokrát Vám nabídnou dvě citace z projevu prezidenta V. Havla na světovém ekonomickém fóru v Davosu.

První hovoří o důvodech pádu minulého režimu. Snad jde o četbu povzbudivou i pro samotné zastánce toho předchozího. Lze zde totiž vyčíst, že konec komunismu je skutečně jeho jediným logickým vyústěním. Druhá citace ukazuje politiku budoucnosti. Jak lákavá je tato představa ve srovnání s mnoha skutečnými politiky dneška. Takže — k Vašemu zamyšlení ... -pv-

„Komunismus nebyl poražen vojenskou silou, ale životem, lidským duchem, svědomím, odporem bytí a člověka proti manipulaci, vzpourou pestrobarevné přirozenosti, členité historie a lidské jedinečnosti proti jejich uvěznění v žaláři unifikující ideologie.“

„Politik se musí opět stát člověkem, který věří nejen vědeckému obrazu a odborné analýze světa, ale světu jako takovému, nejen převzaté ideologii, ale i vlastní myšlence, nejen ranním svodkám, ale i svému citu. Duše, vlastní spiritualita, vlastní a ničím nezprostředkovaný vhled do věcí, odvaha být sám sebou a jít svou originální cestou, kterou doporučuje svědomí, pokora před tajemným řádem bytí, důvěra v jeho tajemné směřování a především důvěra ve vlastní subjektivitu jako hlavní spojnicí se subjektivitou světa — to jsou, myslím, vlastnosti, které by měli pěstovat politici budoucnosti“.

Od 1. února 1992 zahájila v Mohelnici činnost stavební firma

BUILDING FOR YOU s r. o. Šumperk

Kontakty: Kancelář stavby 1. ZŠ Mohelnice, ul. Masarykova. Odpovědný zástupce: Ing. Jan Andrš, Miroslav Němec.

Využijte našich služeb a dlouholetých zkušeností v oblasti

SPOLEHLIVOST, RYCHLOST, KVALITA

Z POLITICKÉHO ŽIVOTA

Pro toto vydání „Hlasu Loštice“ byly místním politickým stranám položeny následující tři otázky. Odpovědi poskytly organizace ČSL a ODS v Lošticích.

1. V případě, že zůstane zachován stávající volební zákon, bude sestavována kandidátní listina na úrovni kraje. Předpokládáte, že tito kandidáti za Vaši politickou stranu navštíví v rámci předvolební kampaně naše město?
2. Kdyby v Lošticích existovaly všechny politické strany a hnutí registrované v ČSFR, kterou z nich by přicházelo do úvahy vyzvat z Vaší strany ke spolupráci? S kterou stranou by spolupráce nepřicházela do úvahy vůbec?
3. Myslíte si, že by všechny politické strany měly být nějakým způsobem podporovány finančně státem nebo musí být jejich činnost postavena na vlastní aktivitě a dobrovolných příspěvcích?

ČESKOSLOVENSKÁ STRANA LIDOVÁ

1. Ano. Předpokládám, že alespoň některý z kandidátů naše město navštíví a udělám pro to z pozice své funkce co budu moci. Spojuji totiž s touto návštěvou možnost rozšíření členské základny MO ČSL, jejíž věkový průměr je značný. Názory mnohých mladých spoluobčanů na morální úpadek společnosti a její duchovní obrodu, na pomoc bližnímu, sociálně slabým a nemocným apod., by se jistě ztotožnily s fundovaným objasněním volebního programu ČSL. Je mnoho lidí kolem nás ochotných pomáhat druhým, ale měli by si uvědomit, že sami na to nestačí a my bez nich také ne.
2. Na otázku začínající „kdyby“ se dá odpovědět takto: Není tajemstvím umístění ČSL v předvolebním koaličním uspořádání a na to nemá existence politických stran v Lošticích vliv.
3. V době, kdy se stát snaží získat finanční prostředky způsobem, které na vlastní kůži poznává každý, nemá tato otázka nic společného s realitou. A kdyby nějaká podpora politických stran státem existovala, byla by zřejmě jen pro strany některé a to, k čemu by to vedlo, zde již jednou bylo.

Ing. Škoda Ladislav

OBČANSKÁ DEMOKRATICKÁ STRANA

1. Tuto možnost předpokládáme a dokonce ji považujeme i za určitou nutnost. Je potřebné osobně poznat, byť jen krátce, ty představitele politických sil, kteří budou v případě zvolení spolurozhodovat o osudu nás všech. Osobní kontakt s kandidáty rozhodně pomůže voličům při rozhodování, komu dát ve volbách svůj hlas.
2. Krátce řečeno by spolupráce přicházela do úvahy se všemi politickými silami, existujícími ve stejné části politického spektra a prosazujícími shodně některé základní a zásadní cíle své existence.
Zejména v místních podmínkách je však nutná když ne spolupráce, tak alespoň vzájemně tolerantní vztah se všemi politickými silami při řešení konkrétních problémů. S trochou lehké ironie lze konstatovat, že s některými stranami by spolupráce s ODS přicházela do úvahy snad jen při pořádání zábavných pořadů a varietních vystoupení některých také politiků pro někdy až příliš vážné občany.
3. Zde je odpověď zcela jednoznačná. Všechny politické subjekty musejí být ekonomicky na státě nezávislé.

Považujeme za nutné informovat čtenáře o tom, že zástupci základní organizace KSČM v Lošticích odpovědi na naše otázky na adresu redakce nezaslali. Skutečnost, že zveřejňujeme pouze odpovědi ČSL a ODS, tedy nemá žádný jiný důvod. A další politické strany, pokud je nám známo, v Lošticích zatím neexistují. Mnozí ze čtenářů by jako pamětníci jistě mohli vyprávět o tom, jak malá politická scéna v Lošticích vypadala v minulosti, přesněji řečeno minulosti předválečné. Nemůže nikdo z nás s určitostí říci, zda by bylo lepší, kdyby v našem městě existovalo více politických stran a hnutí. Každopádně se nám zdá, že veřejný život by byl trochu rušnější — snad ku prospěchu věci. Určitě alespoň v době předvolebních kampaní. Mimochodem, ta nejbližší nás čeká už za několik týdnů ...

Má-li některý ze čtenářů zájem položit představitelům místních organizací politických stran nějakou zajímavou otázku, rádi mu to prostřednictvím „Hlasu Loštice“ umožníme.

KULTURA V NAŠEM MĚSTĚ

Hovoříme-li o kulturním životě našeho města, máme tím na mysli především provoz kulturního domu, který dává mnoho předpokladů být místem, kde by každý z občanů našel oddech, zábavu, poučení nebo cokoli zajímavého.

Změnou vlastnických vztahů se majitelem objektu stala odborová organizace pracovníků potravinářského průmyslu. Tato však nabídla městu Loštice kulturní dům k bezplatnému pronájmu s tím, že město se stane provozovatelem tohoto zařízení. Rada našeho města se touto záležitostí několikrát zabývala a nakonec vypsala výběrové řízení na místo vedoucího kulturního domu, který by měl v kompetenci i provoz kina (doposud není uzavřeno, kdy bude jeho provoz ve stávajícím objektu ukončen) a zároveň zajišťoval i vydávání „Hlasu Loštice“.

I přes zvažovanou variantu pronájmu soukromému podnikateli zároveň s poskytnutím určité dotace nakonec městská rada rozhodla o tom, že celý provoz bude řízen a finančně zajištěn městem a zároveň byla vybrána paní Galasová z Mohelnice, která 1. března nastoupí jako vedoucí KD.

Představitelé obce doufají, že kulturní život našeho regionu se podaří nejen udržet, ale samozřejmě postupně i rozvíjet a obsahově obohacovat. Cílem je také oživení a znovuoobnovení některých tradic místní kultury, kde nelze opomenout např. bohatou historii loštického ochotnického divadla. Ale o tom zase někdy příště ...

V návaznosti na předchozí článek připomínáme, že v minulosti se na finančním zajištění provozu kulturního domu podílelo i více sdružovatelů. Některí z nich svůj finanční příspěvek hodlají zachovat i do budoucna, za což jim Městský úřad jménem všech občanů děkuje. Rovněž i P O D N I - K A T E L Ě mohou podle § 10, odst. 5 zákona č. 389/90 Sb. o dani z příjmu obyvatelstva pomoci v oblasti vědy, vzdělávání, na charitativní, sociální, zdravotnické, kulturní a podobné účely. Tyto vydání se podnikatelům odečítají od základu daně. Pokud by se někdo z místních začínajících podnikatelů rozhodl pro takový druh pomoci městu, byl by to jistě důležitý krok ke vzájemné spolupráci Městského úřadu a soukromníků.

Z podnikatelských kruhů

PRVNÍ MORAVSKÝ

investiční privatizační fond IČO 44053711 založily investiční společnosti Agrobanka Haná a. s. Prostějov a Agrobanka Olomouc a. s.

První moravský fond bude investovat do podniků zabývajících se odbytem a zpracováním zemědělských produktů, které určují cenu potravin. Usilujeme, aby potravinářský a zpracovatelský průmysl patřil lidem, kteří se každodenně svojí prací podílejí na jeho rozvoji.

Bližší informace o 1. MIPF vám podá Jednatelství Agrobanky a. s. Loštice, Hradská 107.

UPOZORNĚNÍ

Z důvodu likvidace Elektrotelevizního servisu Loštice bude televizní opravná v Lošticích od 31. ledna 1992 uzavřena. Opravy televizorů a videorekordérů včetně prodeje elektro (televizory, videa, satelity, pračky) bude pro Vás zajišťovat od 1. března 1992 soukromá firma KOS se sídlem v hotelu Coufal — Loštice náměstí čp. 62.

FIRMA J D

Pravé olomoucké tvarůžky Loštice, byla v rámci restituce privatizována a vrácena do užívání dědicům původních majitelů a to od 1. ledna 1991.

Firma vedená paní Křupkovou se po počátečních obtížích, zaviněných liberalizací cen, dala do chodu a měsíc od měsíce se zvyšovala výroba i prodej tvarůžků. V současné době se zde vyrábí malé tvarůžky, tyčinky a tvarůžková pochoutka. Tyto výrobky jsou rozváženy do mlékáren v České republice a pokud je zájem a dostatek zboží i na Slovensko.

Na počátku zahájení výroby zde bylo zaměstnáno 23 pracovníků a postupně se zvyšováním výroby bylo umožněno poskytnout práci dalším nezaměstnaným lidem.

Firma spolupracuje i s Městským úřadem v Lošticích formou dotací poskytnutých především pro rozvoj v oblasti školství. V roce 1992 se firma stala sponzorem obnovení Kašparova muzea v Lošticích.

DUCHOVNÍ ŽIVOT

HLEDALI UPŘÍMNĚ

ANDRÉ MARIE AMPÉRE

(1775—1836)

Tento světoznámý francouzský matematik a fyzik pocházel z Lyonu. Pán Bůh ho obdařil velkými vrozenými dary. Měl sotva 18 let a už patřil mezi uznávané matematické genie světa. Lavoisierovo dílo ho však přitáhlo ke studiu chemie a fyziky. Nejříve se stal středoškolským profesorem těchto předmětů v Bourgu, později ve svém rodišti. Po vydání první knihy, která obsahovala mnohé objevy v oblasti počtu pravděpodobností, stal se profesorem vyšší matematiky na pařížské polytechnice. Brzy nato pak členem Akademie a r. 1824 profesorem fyziky na Colege de France.

Ampère však zvěčnil své jméno i na poli přírodních věd, zvláště v oboru elektřiny. Vybudoval základy elektromagnetizmu, odvodil zákony o magnetickém poli, vyvolaném elektrickým proudem i zákony o vzájemném působení elektrických proudů. Jeho jménem je nazvána jednotka intenzity elektrického proudu — ampér. Taková byla vědecká kariéra tohoto slavného fyzika.

Mohlo by se zdát, že Ampère byl šťastným člověkem, když dosáhl tak velkého úspěchu v životě. Ale nebylo to pravdou. Jeho osobní život byl protkáno mnohým utrpením a rozerván velkými vnitřními boji. Když byl ještě malý chlapec, dostal se jeho otec do vyhnanství a tam i zemřel. Protože ho Andrej velmi miloval, dotkla se ho tato ztráta bolestně. Brzy potom mu zemřela i sestra a tyto rány otrásl jeho vírou. Ačkoliv byl v mládí horlivým katolíkem, stával se teď stále více vlažným v náboženství a brzy se přímo zmítal v duševních rozporech. Přestože na poli vědy sklízel mnoho úspěchů — jeho duše churavěla. Když mu pak předčasně zemřela i manželka, kterou velmi miloval, upadl téměř do zoufalství. Jeho zbožná matka jej však povzbuzovala, aby „jako křesťan, úd tajemného těla Kristova, nesl svůj kříž s trpělivostí a oddaností. Matčino povzbuzení mu vrátilo duševní rovnováhu a tenkrát si zapsal do deníku: „Bože můj, vzdávám ti díky za to, že jsi mne stvořil, vykoupil a osvětil svým božským jasnem ... Cítím: chceš, abych od nynějška žil jen pro tebe a každý okamžik zasvětil jen tobě. Ty jsi Pánem nade vším.“

Zdálo se, že se úplně vrátil k Bohu. Ale pochlebování přátel a jeho vědecká kariéra způsobily, že nepřijal mu nabízenou milost. Jeho přítel Bredin napsal o něm tehdy tato slova: „Vloni byl ještě křesťanem, teď už je jen génem. Stará se jen o slávu, jakoby byla jeho bůžkem. Oddává se sebezbožňování.“ — Znovu jej začaly mučit duševní rozpory, jak se k tomu přiznává ve svém deníku: „Nosím v srdci opravdové peklo. Nikdo netuší, co se ve mně děje a nikdo mně nemůže potěšit.“

Bojoval sám se sebou a sbíral duševní síly jak jen mohl. Začal číst evangelia, studovat věroučné spisy. Duše se pomalu plnila pokojem. Ale jeho utrpení nebyl ještě konec. V Paříži se znovu oženil, avšak toto druhé manželství nebylo šťastné, ba nedalo se vydržet. Musel se odstěhovat. Zakrátko mu zemřela matka a on zůstal sám se svou bolestí. Příteli Bredinovi napsal: „V očích světa jsem získal blahobyť, slávu, což mi mnozí lidé závidí. Ale Bůh mi dal na vědomí, že všechno je marnost, kromě jeho slávy a služby.“

Zdálo se, že je se vším vyrovnán, když se najednou začaly hrnout nové životní zkoušky. Jeho syn Jean-Jacques se stal lumpem a zvrhlíkem. Šest let působil otcí nesmírné duševní trápení. Jeho dcera Albína se provdala za mladého muže, který se až po svatbě projevil jako pijan a psychopat. Za takových životních okolností se Ampér stáhl do samoty. Jen tehdy mu tvář zazářila štěstím, když ho přišel navštívit jeho přítel Fridrich Ozanam, pozdější věhlasný profesor na pařížské univerzitě Sorboně. S ním se rád a dlouho bavil a jejich rozhovory vždy vyústily k Bohu.

„A tehdy — píše Ozanam — Ampère se chytil oběma rukama za hlavu a zvolal: Jak velký je Bůh!“

Na podzim, roku 1835 ho navštívil přítel Bredin. André byl velmi bledý, unavený a tělesně vyčerpaný. Na otázku, zda není nemocen, zvolal: „Nestarám se o to! To není důležité, aby byl zdravý. Mezi námi dvěma nechť je řeč pouze o věčných pravdách!“

Na jaře roku 1836 v Marseille Ampère onemocněl na zápal mozku. Když ho upozornil, že by měl přijat svátosti, odpověděl s pokojným úsměvem, že to již učinil v Paříži před

odchodem. A když mu chtěli něco předčítat z knihy Kempenského „Následování Krista“ — prohlásil, aby se nenamáhal, že zná celou knížku nazpaměť.

Dlouho se trápil na smrtelné posteli. Sám si vybral nápis na svůj hrob — pouze dvě latinská slova: „Tandem felix — Konečně šťastný!“ Když 10. června 1836 Ampère zemřel, Ozanam ve svém projevu, hodnotícím zesnulého učenice, mezi jinými řekl: „Od nás katolíků si tato krásná duše zasluhuje úctu a lásku. Byl naším spoluvěřícím. Bylo to náboženství, které oblévalo jeho vzletné rozjímání jasnem a světlem. Všechno — i vědu — posuzoval z vysokého hlediska náboženského. Jeho úctyhodná hlava, ověšená září vědy a záplavou slávy, se dobrovolně a ochotně sklonila před tajemstvím víry a příkazy Církve.“

VŠEM NAŠIM SPOLUOBČANŮM

Jak zřejmě většina loštických občanů ví, rozloučili jsme se koncem minulého roku s farářem církve římsko-katolické P. Josefem Černým, který v naší farnosti působil téměř čtvrt století.

Situace v celém arcibiskupství olomouckém je taková, že duchovních pastýřů není dostatek a proto i otázka obsazení loštické farnosti je zatím vyřešena pravidelným dojížděním P. Jaroslava Šímy, faráře z Dubicka. Již po několika týdnech cítíme, že působení P. Šímy v naší farnosti je opravdovým Božím požehnáním a že s jeho pomocí se podaří oživit více oheň víry v našich srdcích. Zvláště potěšitelné je, že na bohoslužbách je možno spatřit více mladých tváří, rovněž tak přítomnost mladých ministrantů vzbuzuje radost všech věřících.

Náš nový duchovní otec by rovněž rád za pomoci všech farníků provedl některé opravy chrámu Sv. Prokopa. Proto už nyní vyjadřujeme mnoho díky za případné příspěvky občanů na tyto nemalá vydání.

Duch svatý existuje nezávisle na nás, obklopuje a naplňuje je vše kolem i nás samotné. Prosíme všechny své spoluobčany, nebraňme se jeho působení, pokusme se žitišit a zastavit v tom každodenním shonu a zamyslet se nad tím, co je pro nás skutečně podstatné.

S radostí uvítáme mezi sebou každé další sepjaté ruce.
loštičtí věřící

POVÁNOČNÍ ROZJÍMÁNÍ

Přesto, že vánoční svátky jsou již dávno za námi, rádi se vracíme ve vzpomínkách zpět, jak jsme je prožili nejen v teple domova, v kruhu svých nejdrazších, ale i v chrámu Páně sv. Prokopa.

Jak všichni víme, těsně před vánocemi náhle zemřel pan farář Josef Černý. Z tohoto důvodu musel být program bohoslužeb a pobožností časově pozměněn. Po celé svátky dojížděl sloužit mše svaté, již tak přetížený povinnostmi v několika farnostech, pan farář Jaroslav Šíma z Dubicka. Odměnou za jeho obětavost byla velká účast věřících a ostatních občanů města a okolí, hlavně pak mládeže, na všech bohoslužbách, zvláště na Štědrý den večer, kdy účinkoval třicetičlenný dětský pěvecký sbor ZŠ a chrámový orchestr složený z ochotných a obětavých starších i mladších hudebníků.

Pokládám za nutné uvést jména těch, kteří se zasloužili o důstojné oslavy narození Ježíše Krista. Byla to paní učitelka Věra Večerková, která nejen nastudovala s dětmi zpěvy, ale spolu s panem V. Krchňákem st., P. Navrátillem a Zd. Fričrem hrála na housle. Na klarinety hrála P. Konečná a P. Navrátil ml. Na flétny H. Bradáčová a J. Lolková, na lesní rohy R. Dolanský a T. Veverka. Na contrabas M. Navrátil, varhany P. Holíš. Všechno toto dění řídil kapelník mladé dechovky pan Vl. Řmot.

Jménem všech přítomných na bohoslužbě srdečně děkuji všem účinkujícím za pěkný zážitek a přeji hodně tvůrčího elánu a úspěchů v jejich pěvecké a hudební činnosti.

Stanislav GEPPERT

Byli jste tam i Vy? Víme, mohu si odpovědět sama. Ne. Proč jste se tedy při sčítání lidu hlásili? Údaj zní jasně 1255 obyvatel víry římsko-katolické. Teď se už přece nemáte čeho bát! Jen Vaše svědomí Vás bude uhánět.

Ó, nechtěla jsem Vás urazit, promiňte, Vás jsem vlastně viděla jednou na mši. To jste byl vy, kdo jste si chválil nového kněze. Ale proč Vás nemohu vidět znova na tomto posvátném místě s úsměvem na líci a klidem v duši?

Pro ty, ve kterých se pohnul kámen slepoty, uvádíme: mše svaté se konají každý týden v pondělí a ve středu v 17 hodin, nedělní pobožnost začíná v chrámu Páně sv. Prokopa v 9.15 hodin.

-mš-

„UTKÁNÍ“ SLAVOJ — SOKOL NA OBZORU?

Na sklonku roku 1991, obdržela TJ Slavoj dopis, jehož odesílatelem je Československá obec sokolská se sídlem v Praze a Severomoravská župa sokolská se sídlem v Zábřezě. Hlavním bodem tohoto dopisu je uplatnění majetkových nároků na pozemky, které v současné době využívá TJ Slavoj. Jedná se o 7230 m² plochy v nynějším areálu na Sokolské ulici.

Tento požadavek se netýká pouze naší TJ. V současné době, dle dostupných informací, usiluje Československá obec sokolská (ČOS) o 1200 nároků na vrácení majetku, z čehož 930 se týká míst (mezi které patříme i my), kde doposud nebyla ČOS obnovena. Přesto ČOS nárokuje vrácení majetku, v našem případě na Severomoravskou župu se sídlem v Zábřezě.

Na mimořádné schůzi výboru TJ Slavoj bylo přijato v této věci následující stanovisko.

Majetek uvedený v požadavku byl k datu 31. 3. 1948 majetkem TJ Sokol Loštice, které je TJ Slavoj faktickým pokračovatelem, tedy nikoliv majetkem Severomoravské župy v Zábřezě. Tento majetek užívaly, udržovaly a rozšiřovaly generace členů naší TJ Slavoj Loštice. Odmítáme i případný přestup do ČOS. Naše TJ je v současné době sdružena jako právní subjekt v Českém svazu tělesné výchovy. Bylo to naše právo a svobodná vůle se k tomuto sdružení přihlásit. Myslíme si, že naše dosavadní sportovní činnost nás opravňuje být nositeli tradic místní tělovýchovy a sportu a pokračovateli tělovýchovné jednoty, která vznikla v roce 1899.

V článku 2 stanov ČOS se říká:

- ČOS vychází při uskutečňování svého hlavního cíle z programového odkazu díla Dr. Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera.
- ČOS dbá o zvyšování tělesné zdatnosti a zlepšování zdraví svých členů, klade důraz na harmonický rozvoj osobnosti po stránce tělesné, estetické, duchovní i mravní a cílevědomě vychovává své členy k dodržování kázně, vlastenectví, humanismu, demokracii a tím k dokonalejší společnosti.

Přesto, že ČOS jako organizace byla u Českého ministerstva vnitra znovu zaregistrována již 23. 2. 1990, první a poslední kontakt s námi navázala až 27. 12. 1991 a to ne na poli sportovním, ale v souvislosti, které již byly v uvedených řádcích popsány. Když k tomu přidáme, že v tak velkém okrese, jakým šumperský je, obnovila ČOS činnost max. v 10 městech a obcích, nezbyvá nám než souhlasit s názorem, že zatímco hlavní náplní ČOS je získání majetku.

Přesto, že s úctou vzhlížíme ke Všem, kteří žili sportem a prací pro něj ať už v dobách sokolských či v současnosti, myslíme si, že sokolská myšlenka je překonaná a dnešní mladé generaci nic neříká.

S tímto stanoviskem byla seznámena rada městského úřadu v Lošticích a bude rovněž projednáno na valné hromadě TJ Slavoj Loštice.

Vladimír Kindl

DALI O SOBĚ VĚDĚT ...

Jakmile jsme si přečetli v Hlase Loštic článek o činnosti Skautů rozhodli jsme se, že seznámíme naše občany s prací našeho oddílu.

Jsme sportovní oddíl Veverky. Náš oddíl byl založen 15. 5. 1980. Scházíme se 1× týdně. V sobotu pořádáme výlety do námi nepoznaných krajin. V současné době náš oddíl navštěvuje 41 dětí, z toho 15 chlapců a 26 dívek. I když je nejmladšímu 6 roků a nejstaršímu 15 roků, všichni si moc rozumíme. Ze starší stavební buňky jsme si zařídili klubovnu, kterou jsme natřeli, zároveň jsme opravili střechu. Zakladatelem oddílu a naším oddílovým vedoucím je již dvanáctý rok Zdeněk Eliáš. S přípravou programu pomáhá oddílová rada, kterou tvoří: M. Pavlasová, L. Šilberská, M. Schönová, M. Rosůlková, Blanka a Iva Bačovská. A jaká je naše činnost? V Lošticích jsme uspořádali turnaj ve vybíjené o velký dort za účasti družstev Loštic, Velkých Losín, Postřelmova a Bludova. V Postřelmově jsme byli na okresním kole v divadelní soutěži. Obsadili jsme 2. místo. Také každé 2 měsíce jezdíme na 3denní pobyt na chatu ve Starém Městě. O prázdninách jsme pořádali vlastní tábor na Slovensku v Chrenovci. 17denní pobyt stál pouze 300 Kčs. Celý rok vše budujeme. Na konci roku vyhlásíme vítěze a předáme krásné ceny.

oddíl Veverky

LOŠTICE

(Reportáž)

Když dovolíte, pomohu Vám rozpoznat míru vlastní fantazie.

Dovedete si představit malé, pohostinné městečko vsunuté mezi zalesněné stráně s bohatou zelení parků? Viděli jste někdy prastaré domy postavené ve stylu selského baroka s bíle zářícími fasádami, jako dlaň malé náměstí uprostřed s kašnou a sloupem sv. Trojice tyčícím se v korunách rozlehlých stromů?

Je pro Vás pohádkově neskutečnou představou stříbrná nit říční hladiny vinoucí se tímto městečkem, ve které se odráží také památníky nového věku?

Tak takové jsou Loštice. Místo, kde tvořil významný český malíř a ilustrátor Adolf Kašpar, který ve svých obrazech všechnu tu krásu zachytil.

Přijďte se podívat!

-mš-

Tento text jsem přečetla svým přátelům. Co myslíte, jaká byla jejich reakce? Že nevíte? Kdosi se zeptal. „Jeli byste se tam podívat?“ „Ano, jeli.“

Teď se zeptám já Vás. „Jaký máte Vy dojem?“ Vím, je to jen idylka. Museli bychom se hodně stydět, kdybychom tvrdili, že je to pravda, že!

-mš-

MŮJ POHLED NA OPRAVU ŠKOLY

Když téměř před 100 lety loštický stavitel p. Sova postavil novou školu, nezapomněl ani na letopočet a umístil jej majestátně nad vchodem školy, aby připomínal žákům všech generací, ve kterém roce byla škola postavena. Barbarské zbourání letopočtu, i když byl údajně v havarijním stavu, je neslýchané. Když jej dovedli naši předci před sto lety bez nějaké mechanizace postavit, tak jej mohli nynější „stavitelé“ za pomoci moderního vybavení opravit. Rozhodně by to finanční rozpočet nějak moc nezatížilo.

Dále pak původní parádní fasáda byla svědkem dovednosti a umu „zedníků“ 19. století a při pečlivější údržbě by zdobila školu další desetiletí.

Nová „zatím bílá“ fasáda, jestli se to dá fasádou nazvat, je ukázkou toho, čemu se zedničtí učni naučili za 40 let komunistického totalitního režimu. Jinak jim patří srdečný dík za dobře vykonanou práci.

Nejotřesnějším dojmem však působí přístřešek před hlavním vchodem do školy. Připomíná mi vjezd do kravína, a ne hlavní vchod do stoleté budovy školy.

Další hodnocení ponechám našim potomkům, kteří budou jednou obdivovat nejen moderní bílou fasádu, ale i bílá místa našeho stavebnictví 20. století.

Stan. Gapper

1 The Poplars Ferring West Sussex BN12 50 L ENGLAND
1 Únor 1992

PŘEDSEDA MĚSTSKÉ RADY

Sire,

Jako bývalý letec RAF žijící v Anglii, jsem byl nepříjemně překvapen oznámením v novinách, že jste se rozhodli zanechat tu ostudnou název „Sídliště 5pětiletky“. My ve svobodných zemích vše co váže tak nejsmutnější epochu těch 42 let moderního otroctví a nemožné utopie, doufáme že se občané takových „historických názvů“ náměstí a sídlišť vyhnou!

Bohužel se zdá, že Vy nejste Hanáci narození, a máte ještě mnoho demagogů mezi Vámi. Doufejme, že mladá generace v budoucnosti kdysi tento nedůstojný název změní, ale pro nás letce kteří zanechali přes 500 mrtvých PŘED koncem války a kteří znovu utíkali přes hranice do přátelského Německa a hlavne od vraha presidenta Gotwalda v roce 1948 který mnoho našich kamarádů umučil a jim život zkrátil — už je příliš pozdě. Nemohu tedy zakončit tento dopis s krajanským pozdravem a doufám že starému pánu tento rozhořčený dopis prominete.

J. H. Prokop

Byv. Flying officer RAF-Rehab. na Pplk

„NAŠE GENERACE BUDE JEDNOHO DNE MUSET LITOVAT NEJEN ZLÝCH SLOV A SKUTKŮ ŠPATNÝCH LIDÍ, ALE TAKÉ STRAŠLIVÉHO MLČENÍ DOBRÝCH.“

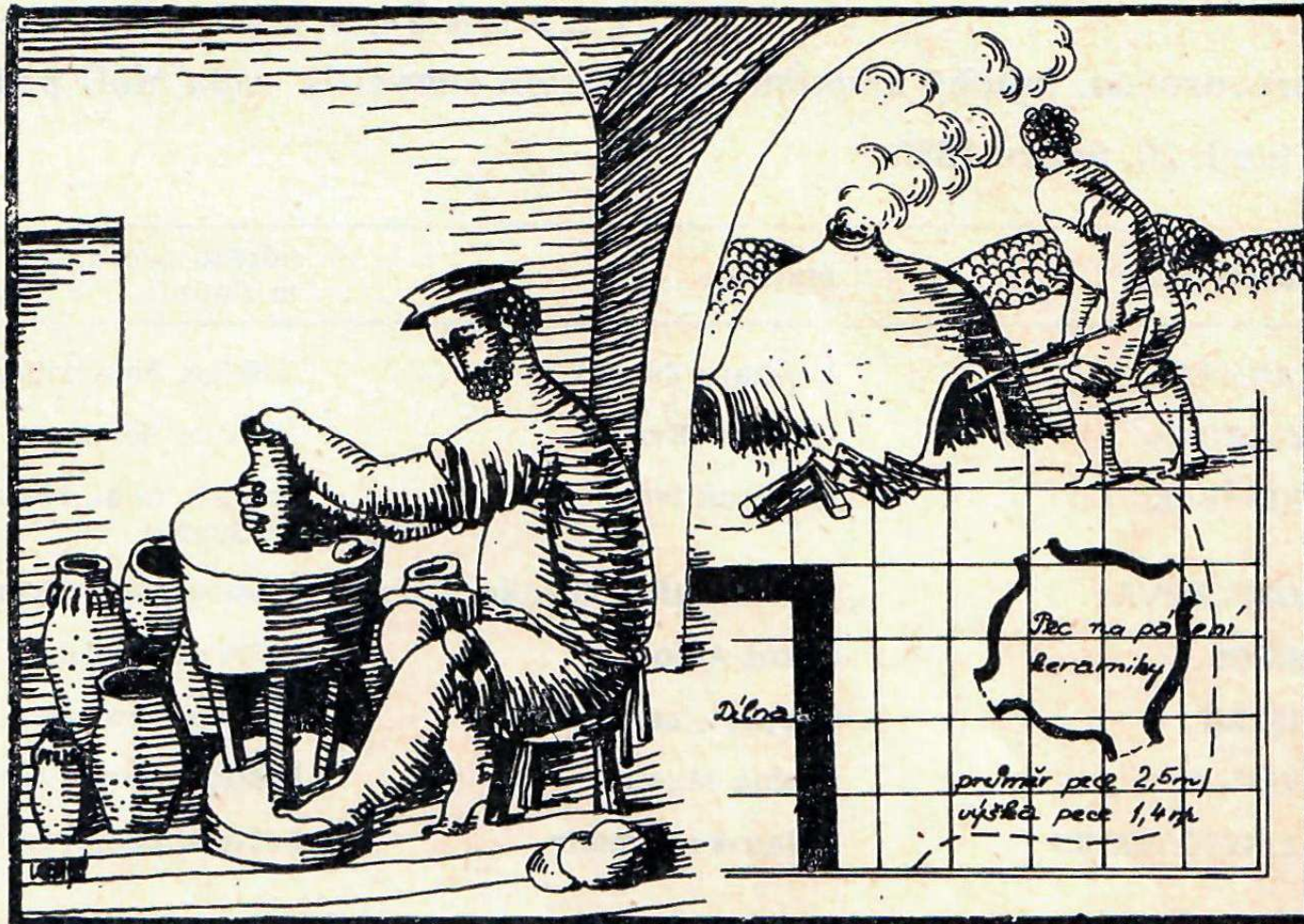
Martin Luther King

VLASTIVĚDNÉ OKÉNKO

SLÁVA LOŠTICKÝCH HRNČÍŘŮ

Loštice prosluly ve středověku výrobou pohárů, které byly charakterizovány povrchem pokrytým puchýřky a věncem oušek na podhrdlí. Poháry získaly velkou oblibu, neboť napodobovaly v levném materiálu drahé skleněné a tehdy módní nádoby s povrchem pokrytým bradavčitými výčnělky. Hrnčíři při jejich výrobě navázali na tradice řemesníků doby slovanské, kteří přidávali do hlíny nádob tuhu, aby lépe odolávaly žáru otevřených ohnišť. Tuhu získávali v blízkosti Svinova a zdejší materiál má zvláštní příměs — pyrity železa, které při vysokých teplotách nad 1100° C expandují a vytvářejí na povrchu ony charakteristické a tolik žádané puchýřky. Zpočátku ve 12. a 13. století vznikaly puchýřky na povrchu nádob náhodně, např. při zvýšení výpalu v peci, požáru domu a teprve později je začali hrnčíři vyrábět záměrně. Někdy koncem 14. století vymodelovali první štíhlé poháry s jednoduchým límcovitým okrajem gotického tvaru a teprve po husitských válkách zahájili výrobu pohárů s věncem oušek na podhrdlí. Hrnčíři dále používali tuhový materiál ze Svinova, k jeho rozmělnění přidávali do hmoty jemnou kaolinovou hlínu z Masnic. Záhy dosáhli vysokého mistrovství, takže o jejich výrobky byl zájem na trzích v celé střední Evropě a neobvyklého tvaru si povšiml také umělec, např. jej namaloval známý vlámský malíř Hieronymus Bosch na jeden svůj obraz. Poháry se strupatým povrchem nebyly přece jen příliš hygienické a tak je kolem poloviny 16. století z trhu vytlačilo kvalitní habánské zboží. Místní řemeslníci později produkovali jen výrobky pro místní trh.

Mnoho dokladů slávy hrnčířských mistrů přinesly archeologické výzkumy. Podařilo se prokázat, že v době největšího rozkvětu řemesla pracovali v celém areálu středověkého města. Tvořilo jej náměstí, dále pak Hradská ulice, cesta spojující město s Bouzovem a Komenského ulice, komunikace směrem k Moravičanům a Uničovu. Hrnčíři bydleli v usedlostech, které se skládaly z obytného domu, dílenských

Hrnčířská dílna a pec

objektů, hospodářských staveb, pece a střepišť. Obytné domy dnes již nemůžeme rekonstruovat, neboť jejich zbytky byly zničeny pozdějšími přestavbami. Pravděpodobně se jednalo o nadzemní objekty, které měly stěny zhotovené ze dřeva nebo z nabíjené hlíny. Pece měly neobvyklou konstrukci, vypalovací a topeništní prostor byly společné o průměru zhruba 160 cm. Hrnčíř postupoval tak, že na dno naskládal vysušené nádoby a mezi ně položil potřebné palivo. Do pece přikládal čtyřmi otvory a jimi reguloval celý vypalovací proces. V současné době neznáme ve střední Evropě hrnčířské pece obdobné konstrukce. V zadní části parcely se nacházely různé odpadní jámy a střepišť, do kterých se odkládaly defektní kusy.

Rekonstrukci dílny loštického hrnčíře můžeme vidět v expozici vlastivědného muzea v Mohelnici a zanedlouho budou unikátní poháry vystaveny v nově otevřeném Památníku A. Kašpara v Lošticích.

Vladimír Goš

Z POŠTOVNÍ HISTORIE ...

V Lošticích byla zřízena poštovní stanice již v polovině 18. století, protože tehdy bylo zavedeno pravidelné poštovní spojení mezi Olomoucí a Prahou.

Poštmistrem se stal František Tomáš GLORIA, jemuž byl úřad svěřen výnosem královského tribunálu ve Vídni ze dne 20. dubna 1754. Jeho úřední titul zněl „královský tajný komoří a kabinetní kurýr“. V roce 1757 kupuje dům č. 60 v Palackého ulici. Provozoval dopravu nejen korespondence, ale i osob vozy z Loštic směrem k Litomyšli do nejbližší poštovní stanice v Koclířově. Jezdilo se přes Lišnici a pak lesem na Studenou Loučku. Pro tuto potřebu si musel vydržovat několik koní.

V roce 1764 byla poštovní stanice přeložena do Mohelnice. Korespondence byla pak obecními posly dodávána a odebírána po dobu více jak 100 let z poštovní stanice v Mohelnici. Obnovení pošty v Lošticích v r. 1869 bylo na počátku známkového období. Prvním poštmistrem se stal městský účetní Osvald SOMMER. Úřadovat se začalo dne 20. června 1869. Po něm následovalo do dnešní doby 10 poštmistřů, mezi nimi jediná žena, vedoucí poštovního úřadu v současnosti Ludmila ZLÍNSKÁ. Pošta se nacházela nejprve v domě č. 123 v Olomoucké ulici (1869—1905), pak na náměstí a to nejprve v domě č. 64, nynější lékárna (1905—1922) a v domě č. 117 u Muzikantů (1922—1972), nyní se nachází v domě č. 72 v Hradské ulici (od r. 1973). Telegrafní stanice zahájila činnost dne 12. února 1874 a telefonní stanice byla pak otevřena dne 29. srpna 1907.

Nelze zapomenout na nestora mezi dostavníkovými přepravci pana Jana MUZIKANTA, který tuto službu vykonával plných 33 let, do 10. dubna 1956 včetně. Tehdy byl tento způsob poštovní jízdy mezi poštovním úřadem v Lošticích a nádražím v Moravičanech již ojedinělý. Miloslav Zahořík

POZVÁNKA DO MUZEA

V mohelnickém muzeu je instalována výstava unikátního souboru řádů, medailí a vyznamenání ze sbírek Slezského zemského muzea v Opavě. Tamní numismatické pracoviště uchovává vedle mincí, medailí, papírových platidel i nevelký fond řádů, vyznamenání a záslužných medailí. Tento soubor čítající něco přes pět set kusů je většinou zaměřen na Rakousko - Uhersko a Československo s reprezentačním souborem polských a německých faleristických symbolů. Ve výstavních prostorách mohelnického muzea je představen průřez této sbírky, asi 280 kusů. Tématicky je výstava samozřejmě zaměřena na Rakousko-Uhersko a Československo. Zvláště jsou představeny dekorace posledního Rakousko - uherského maršála Eduarda Böhm-Ermolliho (1861—1941), velitele rakousko-uherských armád na východní frontě a designovaného náčelníka generálního štábu, k čemuž ovšem nedošlo v důsledku konce I. světové války. Výstava je obohacena o vojenskou výzbroj a výstroj z fondů muzeí Olomouc, Mohelnice, Loštice a Jeseníku.

Výstava potrvá do konce dubna 1992 a Mohelnice je po Opavě a Bruntálu třetím místem, kde je instalována. Zároveň o výstavu projevilo zájem šumperské a jesenické muzeum.

Dobře vidíme jen srdcem. To co je podstatné, je pro oči neviditelné.

Antoine de Saint-Exupéry

„Teprve když nejen přátelsky smýšlíme a mluvíme, ale jdeme, obětujeme čas, peníze a námahu, teprve tehdy v podstatě přestáváme mít na mysli sami sebe.“

A. Köberle

POKRAČOVÁNÍ SEZNAMU

provozoven, jejichž umístění v Lošticích schválila rada MěÚ podle § 15 zákona číslo 367/90 Sb.

Stav k 20. únoru 1992

Název firmy	majitel	adresa provozovny umístění	obor podnikání
VAŇHARA	Vaňhara Zdeněk	Loštice, Palackého 542	ubytování
WOLFOVÁ	Wolfová Eva	Pension Loštice	kadeřnictví, holičství
MORÁVEK	Morávek Ivo	Loštice, nám. Míru 63 Žadlovice	stolařské práce, výr. nábytku
ROSŮLKOVÁ	Rosůlek Jiří a Zdenka	Loštice, nám. Míru 53	prodejna potravin
DRKOŠ	Drkoš Antonín	Loštice, Jevičská 185	truhlářství
BISTRO	Geppert Jaroslav	Loštice, Hradská ul.	občerstvení
ŠVEHLA	Švehla Milan	Loštice, Olomoucká 148	prodejna potravin
AZ BYTOSERVIS	Dolanský Jaromír	Loštice, Žadlovická	vyr. spotřebního zboží, opravy a servisní služby
ZIMMERMANN	Zimmermann Radek	Loštice, nám. Míru 65	autodoprava
HANIČINEC	Haničinec Josef	Loštice, Olomoucká 201	výroba nábytku, lehkých dřevostaveb
VÁCLAV	ing. Václav, Budina Ct.	Vlčice	prodejna potravin
MUZIKANTOVÁ	Muzikantová Anna	Loštice, nám. Míru 117	cukrárna
ABA ŠUMPERK	Hadraba Vlastimil	Loštice, Moravičanská 345	kovo-výroba
PALOUŠEK	Paloušek Miroslav	Loštice, Komenského 379	prodejna textilu
KOŇARIK	Koňarik Jan	Loštice, K Pešti 505	autoškola

DOŠLO DO REDAKCE ...

Konečně se dočkali občané Loštic, kterým leží rozvoj města na srdci, nového vydání kulturního zdroje „Hlasu Loštic“. Právem se domníváme, že bude dobrým informátorem současného dění v oblasti správní, hospodářské, kulturně společenské, ekologické, výchovné a politické našeho města a současně pojítkem mezi uvědomělými občany a Městským úřadem.

Prvních 1000 výtisků propagačního čísla bylo rozdáváno občanům zdarma na značný náklad MÚ. Při plánování dalších 4—5 čísel ročně měli by se odběratelé podílet na nákladech za papír a tisk minimálním předplatným 2 Kčs, je-li cena jednoho výtisku kolem 5 Kčs. Hodně zdaru přispívatelům i čtenářům v tomto roce 400letých narozenin J. A. Komenského, učitele národů, jehož myšlenek si váží celý vzdělaný svět, přejeme
Jaroslav Kobza

Ano, konečně jste se dočkali. Ale co bude dál? Čteme: „Občané Loštic, kterým leží rozvoj města na srdci ...“ Kde jsou? Kde se s nimi mohu setkat? Toť otázka na kterou hledám odpověď už dlouhou dobu. Vždyť každý den potkávám mrtvé tváře, které nereagují na pozdrav! Kde najdu ten zájem?

Cituji dále: „... Bude dobrým informátorem současného dění v oblasti správní, hospodářské, kulturně společenské, ekologické, výchovné a politické našeho města a současně pojítkem mezi uvědomělými občany a Městským úřadem.“ Jak může být dobrým informátorem? U NÁS všichni lidé po práci spěchají přece domů! Nikdo se dál nezajímá o svět kolem sebe! Co jsme to za lidi?! Vždyť my svůj příspěvek se neodhodláme poslat na MěÚ, další si jej nechtějí ani přečíst ...

Zamyslete se, prosím, nad mou výzvou! Uvědomte si tuto situaci! Každý si dokáže vzít zadarmo několikadenní práci mnoha lidí. Každý dokáže po přečtení kritizovat, nadávat, říkat své názory, aby je nikdo neslyšel, nechat rozplynout dobré myšlenky.

A proto vezměte do rukou tužky a pera a napište nám své nápady. Pak teprve může „Hlas Loštic“ být tím správným informátorem a pojítkem nás všech.
-mš-

NĚKOLIK SLOV ZÁVĚREM ...

Čas ubíhá nějak moc rychle. Vzpomínám si, jak jsem tuto rubriku psal začátkem prosince do vánočního čísla „Hlasu Loštic“ a zdá se mi, že od té doby uběhla jen chvíle. Během ní došlo na adresu MÚ Loštice několik dopisů, které reagovaly na samotné vydávání našeho místního časopisu nebo se týkaly některých konkrétních záležitostí života našeho města. Za všechny tyto příspěvky Vám děkujeme a zároveň sdělujeme, že z kapacitních důvodů není možné všechny zveřejňovat. Vybrali jsme proto jen některé, věříme, že pisatelé těch dnes neotištěných to pochopí.

Asi se shodneme na tom, že zvláštní místo mezi ohlasy čtenářů má dopis pana Prokopa z Anglie, který reagoval na zprávu o výsledcích ankety o možné změně názvu sídliště 5. pětiletky. (Tento článek byl totiž bez našeho přičinění přetištěn nejdříve v Moravském severu, potom v Lidových novinách a tímto způsobem se dostal až nejenom za hranice našeho města, ale dokonce i evropské pevniny). Je paradoxní, že čtenáři Lidových novin si museli o Lošticích přeciť právě takovou zprávu, ale zřejmě i to má svůj smysl. Dopis byl adresován mně jako starostovi města a proto jsem na něj zaslal svoji odpověď, kde jsem podrobně vyjádřil svůj názor na celou záležitost a v podstatě obhajoval postup městské rady, která nechala rozhodnutí na samotných občanech. Navíc jsem se opět přesvědčil o tom, že ať už je název jakýkoli, nemůže napravit mnoho způsobených křivd a vrátit historii zpět. V každém případě se mi zdá, že dopis p. Prokopa je určen hlavně těm, kteří si o názvu sídliště sami rozhodli. Doufám, že si jej alespoň pozorně přečtou. -pv-

Upozorňujeme čtenáře, že příspěvky neprošly žádnou redakční ani jazykovou úpravou.

HLAS LOŠTIC - vydává Městský úřad Loštice - Redaktorka: Marie Škodová ml. - Adresa redakce: MěstÚ Loštice, PSČ 789 83 - Tisk: Vegaprint Šumperk.